

בס"ד כ' מנחם-אב ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 19:23
 צאת השבת - 20:13
 רבנו תם - 21:06
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 681
 @ ניתן להקדיש את העלון ושידורי הלוויין של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א, לברכה והצלחה, רפואה שלימה, פרנסה טובה, זיווג הגון, זש"ק ולהבדיל לע"נ יקיריכם. משרדי המערכת: 054-7743834

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת והצלחת כל עם ישראל.

כפס"דין: "זוטאמר ציון"
 (ישעיה מט')

פרשת עקב

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלנייני הפרשה:
 ← ברכה והצלחה כשכר טוב על שמירת התורה.
 ← דברי מוסר על מעשה העגל, שבירת הלוחות ותפילתו של משה.
 ← הלוחות השניים והבדלת הלוויים לשרת בקודש.
 ← חזרה על הניסים במדבר, והזכרת שבחה של ארץ ישראל.
 ← פרשה שניה של "קריאת שמע" ואזהרה נוספת על שמירת התורה והמצוות.
"ויהי עקב השמועין"
 חכמינו אמרו: "אין והיה אלא לשון שמחה". וכך הוא איפוא פירושו של הכתוב: "והיה" - שמחה גדולה תהיה ברקיע, אם "עקב" - כאשר בסוף ימי הגלות, בעקבותא דמשיחא, יבואו על האדם מישראל נסיונות וקשיים מרים, ובכל-זאת "תשמעונו", תוסיפו גם אז לשמוע בקול השם-יתברך ולשמור את תורתו, כי אז ישמח שמחה גדולה.

"קום רד מהר מזוה" (ט' י"ב)
 יש לשאול: הרי הקב"ה לא אמר לו קום רד מהר מזה אלא אמר לו: לך רד כמו שכתוב בשמות (ל"ב). ויש לומר שמשם רבנו כשאמר תיבת קום רד מהר מזה, בא לרמוז לאותם ארבעה פסוקים שנאמרו שם בעוון העגל. בכל אחד מהפסוקים יש תיבה אחת מארבע תיבות שאמר וזהו סדרם: בפסוק ו' יש תיבת ויקומו (לצחק). בפסוק ז' כתוב: לך רד. בפסוק ח' כתוב: סרו מהר. בפסוק ט' כתוב: את העם הזה.
"למען ירבו ימיכם... על הארמה" (י"א כ"א)
 תיבת ימיכם - בגימטריא: 120. זוהי הקצבה המרבית שנתן הקב"ה לחיי האדם עלי אדמות. וכמו שכתוב בפרשת נח: והיו ימיו מאה ועשרים שנה. לכן אמר: למען ירבו ימיכם - אם ירבו, לא יעלו על מספר ימיכם דהיינו מאה ועשרים שנה.
"ויכל מדוי מצרים הרעים לא ישימום בך ונתנם בכל שניאריך"
 כלל שנינו בגמרא, שלשון "נתניה" היינו בשיעור - "נתניה כנזית" - ואילו לשון "שימה" היינו בלי שיעור, אפילו בכלשהו (כריתות ו'). לפיכך אמר הכתוב: "לא ישימום בך", אפילו כלשהו מכל מדוי מצרים לא ישים בך, אולם "ונתנם בכל שונאיך", הללו יקבלו זאת בכמות ראויה, בשיעור.

"לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקשי בו"
 לפעמים יתכן שעל-ידי הכסף והזהב שתקח לך מעל העבודה-הזרה, תצליח בעסקיך ותבוא לידי עשירות, ואז תתחיל לחשוב כי הצלחת בזכות כוחה של העבודה-הזרה ונמצא שעל-ידי הכסף והזהב תיכשל בעבודה-זרה גופא.
"השמר לך פן תשכח את ה אלהיך"
 הרבי ר' בונם מפשיסחה ז"ל נכנס פעם אצל הרבי מלובלין ז"ל ומצאו שהוא מודאג ביותר. משראהו הרבי מלובלין התאונן לפניו, שזה עתה עבר על לאו מפורש שבתורה: "השמר לך פן תשכח את ה אלהיך" - הוא הסיח לרגע את דעתו מהשם-יתברך. נענה ר' בונם ואמר: היסח-הדעת של רגע אחד אינו בגדר שכחה, שכן חזקה עליו שמיד ישוב ויזכר, ואין לו איפוא כל סיבה לדאגה! "אשריך שדנת אותי לכף זכות" השיב הרבי מלובלין.

"וישמרתם ועליתם אתם" (ז' י"ב)
 יש לפרש בדרך רמז על פי חז"ל (שבת ס"ג) חשב אדם לעשות מצווה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה. ורש"י פירש על הפסוק ואביו שמר את הדבר (בראשית ל"ז) שמר - לשון יושב וממתין. זהו שאמר כאן ושמרתם - אם תהיו ממתנים ומצפים אימתי תבוא לידיכם מצווה כדי לקיימה, אזי מעלה אני עליכם כאילו עשיתם את המצווה בפועל, אף אם לא נזדמן לכם לעשותה.
"והסיר ה' ממך כל חולי" (ז' ט"ו)
 יש לשאול איזו ברכה היא זו: והסיר ה' ממך כל חולי. והרי זה רק הרחקת הנזק, ולא הקרבת התועלת? אומרת הגמרא (תענית ח'): בימי רבי שמואל בר נחמני היה רעב ומחלת דבר. אמרו איך נעשה? החליטו להתפלל על מחלת הדבר ואת הרעב לסבול. אמר להם רבי שמואל בר נחמני: נתפלל על הרעב שייפסק וכשיתן ה' שובע, לחיים הוא יתן, וממילא תתבטל מחלת הדבר. זהו שאמר כאן: יברך - ממילא, כשיתן ה' שובע לחיים הוא יתן, ואז: והסיר ה' ממך כל חולי. (שער רחמים)

פינת הניבים והפתגמים
פתב על לוח לבו = השתדל לזכר היטב.
דוגמה: לא שכחתי את בקשתה של עורכת המשנה, פתבתיך על לוח לבי.
מקור: חסד ואמת אל-יעזבך, קשרם על גרורותיך, פתבם על-לוח לבך [משלי ג ג]. (ניבונכו)

"כל חולי" (ז' ט"ו)
 רמז למחלה המרה, שכל המחלות תלויות במרה. אמרו חז"ל (ב"מ ק"ז) יש 83 מיני מחלות במרה, וכולן פת שחרית מבטלתן. זהו שאמר: כל המחלה אשר שמת במצרים לא אשים עליך (שמות ט"ו). מחלה - בגימטריא: 83. רמז למחלה המרה שיש בה 83 סוגים וכל המחלות תלויות בה, לא ישים עלינו הקב"ה. (דברי עמוס)

הסיו מכוול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

חינוך בחופש הגדול

תכנון - הורים רבים מגיעים לחופש ללא תכנון והכנה, כאילו שרק אתמול בישרו להם על קיומו. חופש מתוכנן בקפידה ובשיתוף הילדים יוכל להוציא אתכם עם חינוך גדול בסופו. הוא ייתן לכם הנאה וניצול זמן, שיכריעו את השעמום והבטלה המהווים מצע נח במיוחד לחיכוכים ביתיים. התכנון יכלול את "העוגנים" - אותן פעילויות שוטפות המתקיימות יום יום (תפילות, ארוחות משפחתיות, חוברות קיץ, מטלות בבית וכו'), יחד עם פעילויות לכל המשפחה בבית ומחוצה לו.

חופש הוא חופש הוא חופש - לא רצוי להיכנס לחופש הגדול עם סמכות הורית פגועה. החופש הארוך במיוחד נותן לילדים (באופן מפתיע...) תחושה עמוקה של חופש, חוסר אחריות וחוסר מחויבות ובמקרי קצה גם הפקרות והוללות. אם בנוסף לזה עומדת ברקע סמכות ההורית מגמגמת, נוצרת פקעת עצבים משפחתית ואווירת בן המצרים לקיץ כולו.

" ואכלת ושבעת וברכת את ה'..."

פרשת "עקב" שופעת כולה בתיאורי שיבחה של ארץ ישראל, והחובה לברך על תנובתה. אלא שהברכה מכוונת בעיקרה לשבעת המינים בהם נשתבחה הארץ, ואילו הביטוי "זבת חלב ודבש" השגור במקרא כעשרים פעם לציין שבחה של ארץ ישראל, ונזכר אף בפרשתנו, אינו עוסק לכאורה בפרי הארץ אלא בחלב בהמתה ודבש דבוריה. ברכת המזון שאנו מברכים כוללת ארבע ברכות:

א. "ברכת הזן" - שתיקן משה על המן.
ב. "ברכת הארץ" - שתיקן יהושע בכיבוש הארץ.
ג. "ברכת בונה ירושלים" - שתיקנו דוד ושלמה על ירושלים ובית המקדש.

ד. "ברכת הטוב והמיטיב" - שתיקנו חז"ל בימי מרד בר כוכבא על הרוגי העיר ביתר, "הטוב" - שלא הסריחו ו"המיטיב" - שניתנו לקבורה (ברכות מ"ח). מאורע זה הוא אחד מן האירועים שעליהם ציינו השבוע את חג ט"ו באב, כדברי הגמרא בברכות שם: "אמר רב מתנא: אותו היום שנתנו הרוגי ביתר לקבורה, תקנו ביבנה 'הטוב והמיטיב'."

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

ליוסף-חיים אמונה הי"ו שתרם לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א שיזכה לזיווג הגון משורש נשמתו ויתברך בפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב לרפואתו ולהצלחת ילדיו **לאה-בת אל ותנאל** שיתגשמו משאלותם לטובה.

צוות העלון סודה לכל הסיטיינים

והחורסים לעלון "אברהם יגל" ולכל הסתקשרים לסערכת סעירים ומאירים את עיננו. חידושים, הערות והארות וסיפורים מרגשים מהחיים, ניתן למסור למערכת **בטל' 08-9437333, 054-7743834**

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

למרדכי ומלכה ירמיהו הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ויתגשמו משאלות ליבם לטובה. ולהבדיל לעייני בנימין בן לאה ודרוש ז"ל

ברכות ואיתותים לפייט

לציון ולצביה דידי הי"ו בהגיע הבן אביה-מנחם נ"י למצוינות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וחיים טובים ומאושרים ויתגשמו משאלותכם לטובה. וברכה והצלחה למנשה ומרים דויד ורחל מוסאי מנב"ת שירון נחת מכל יוצאי חלציהם.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה **21:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות "מאפייית בית הלחם"

ברכה והצלחה

לשמואל וישלמיה מחדדן הי"ו על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לאורך ימים שיררו נחת ושלווה, וזיווג הגון לילדיהם.

תהילים איתותים

מתקיים כל שבת עם ר' **אפרים באבאי** הי"ו בשעה 15:45 בביהכ"נ "אוהל מועד" חלוקת פרסים, ממתקים והפתעות לכל הילדים. ממושיכים במבצע של "חבר מביא חבר"

בריאות והחלמה איתנה:

שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו מרים דויד בן פרי הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת מרים נסימי בת זליכה מנב"ת לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

זיכוי הרבים להשאלה בחינם

גמ"ח גמרות "שויטשטייין" כל המעוניין ללמוד בגמרא מבוארת. עמנואל כהני: **052-5270030**

לעיינ הצנוע והענו

בנימין דויד ז"ל בן לאה ודרוש ז"ל נפטר כח' מנחם-אב תשס"א ביום חמישי פקידת שנתו.

כף הנשים מצוקנות

ביום שלישי ל' מנחם-אב (13-8-6 למנינים) יתקיים **טיול לקברי צדיקים** בטבריה וסביבותיה, וקבלת ברכה להצלחה מפי הרבנית **קוק** מנב"ת היציאה בשעה 16:30 מיבנה. פרטים והרשמה: **052-4568600** ורד

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

שרה אליאס בת מרגלית ז"ל ענת ג'רפי ז"ל בת יהודית שתחיה ג'והר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל שמעה עוקבי בת מורי חיים דנין ז"ל גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל מזל דיין בת עליה ז"ל דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל

משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל שרלי שלום אליהו מטויד בן מרסל ז"ל שמעון שבת בן רחמה ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל אשרף ישראלי בת חיים וחוראמאן ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי** ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

מלאכת צידה בשבת

אחת המלאכות שאסור לעשותן בשבת מן התורה, היא מלאכת ”צידה.”

וכל הצד חיה ועוף שדרך בני אדם לצוד מאותו המין, כגון צבי, או צפורים וכדומה, שיש בני אדם שצדים אותם, חייב משום חילול שבת מן התורה.

ומי שצד בעל חיים שאין דרך לצוד אותו, אף על פי שאינו עובר על חילול שבת מן התורה, מכל מקום אסור לעשות כן מתקנת חז”ל שאסרו לצוד אף בעל חיים כזה בשבת. לפיכך, מי שרדף אחרי צבי, עד שנכנס הצבי לבית או לחצר, ונעל בפניו את השער, הרי זה חייב משום חילול שבת. כדון מי המבעיר אש בשבת. וכן מי שהפריח עוף צפור, והכניסה לכלוב, ונעל בפניה את הדלת, חייב. וכן מי ששלה דגים מן הים, או הכניס אותם לתוך ספל של מים וכדומה, חייב.

ומן התורה, אין איסור צידה, אלא כאשר צד את החיה או העוף באופן שלאחר מכן יהיה באפשרות האדם לתפוס את הבעל חיים בקלות.

אבל רבותינו אסרו לצוד, גם באופן שקשה לתפוס את בעל החיים לאחר הצידה. ולדוגמא, מי שהבריא דגים מן הים, או מאגס גדול, עד שנכנסו מעצמם לתוך בריכה של מים, עבר על איסור צידה בשבת. ואף על פי שעדיין קשה לתפוס את הדגים, שהרי יש באפשרותם להתחמק ממנו גם בתוך הבריכה, מכל מקום רבותינו אסרו לצוד בשבת אף באופן כזה. וכן מי שרדף אחרי ציפור, עד שנכנסה לבית גדול ורחב ידיים, וסגר בפניה את הדלתות ואת חלונות הבית, אף על פי שעדיין קשה לתפוס את הציפור, מכל מקום אסור לעשות כן בשבת.

ומי שהבריא ציפור, עד שנכנסה לתוך הבית, אבל חלונות הבית פתוחים, אין בדבר איסור בשבת אפילו מדרבנן (כלומר, אפילו לפי תקנת חז”ל, אין איסור לעשות כן), שהרי הציפור יכולה לעוף ולברוח דרך החלונות. אבל אם סגר את החלונות, הרי עבר על איסור צידה בשבת. (חזון עובדיה שבת חלק חמישי עמודים צד-צה).

ולעצם החזקת עופות לא טהורים בבית לנוי ולשעשוע, מדובר במין בעל חיים, שלא סוחרים בו למאכל, אלא לנוי ולשעשוע, אין איסור לגדלו. ולכן מותר לגדל סוסים וחמורים ותוכיים וכיוצא באלו. (וראה עוד שם, עמוד צו).

וגם בימות החול, אין לצוד בעלי חיים החיים בטבע, באופן שעל פי החוק אסור לצוד אותם.

מי שיש ברשותו אווזים או תרנגולים, [והוא מגדלם כבר זמן מה, עד כדי כך שהעופות רגילים לשוטט בחצר בשעות היום, ולאחר זמן הם נכנסים מאליהם לכלוב (לול שלהם)]. הרי שאין דין עופות כאלה, כדון שאר עופות, ומותר להבריא אותם בשבת שיכנסו לתוך הכלוב שלהם. ומותר לאחר מכן לסגור עליהם את פתח הכלוב שלא יברחו.

וכן אם יצאו העופות לחצר הבית, ורוצה לסגור את פתח החצר, כדי שלא יצאו העופות החוצה ויסתכנו, מותר לעשות כן בשבת, ואין בזה איסור משום צידה. ואף שיש מחמירים בכל זה, מכל מקום לדעת מרן השלחן ערוך יש להקל בדבר, וכן דעת הרבה מרבתינו הראשונים, ומכללם רבינו הרשב”א, אשר אודותיו כתב הגאון מהרשד”ם, בזו הלשון: וכמה פעמים שמורי הגדול מהר”י טאיטצק היה רואה סברת הרשב”א, היה שוקל ומחשיב אותה כנגד רוב הפוסקים. (חזון עובדיה ח”ה עמוד קא).

”מכל מלמד” השכלתי...”

תקציר פרשת עקב

שכר המצוות - שמירת הברית (ז, יב-ט”ז)

הקב”ה מבטיח, כי כאשר ישמור העם את התורה ומצוותיה, יקיים ה' את הברית שכתב עם האבות, ויברך את עם ישראל בכל טוב: צאצאים; גידולים חקלאיים; צאן ובקר; גדולה בעמים; בריאות ושלטון על כל האויבים.

משה מעלה ספקנות אפסרית: ”כי תאמר בלבבך, רבים הגויים האלה ממני, איכה אוכל להורישם”? כלומר, עלולים בני-ישראל לחשוש בליבם מפני המלחמה לכיבוש הארץ. והוא משיב: אין לחשוש. יש לזכור את שעשה ה' למצרים, ולהאמין ביכולת האלוקות.

משה מזוהר כי עם כיבוש הארץ, מוטל על העם לבער את תרבות הגויים ולנתץ את אליליהם.

ניסיון העבר ותקוות העתיד (ח, א-כ)

מוטיב ההבטחה לירושת הארץ, האזהרה לשמירת מצוות ותזכורת חטאי המדבר, שב וחוזר גם בפסוקים הבאים. משה מציג את טלטלות המדבר, כניסיון שמטרתו לבחון את אמון העם באלוקים. מחד, תחושת השיממון המדברית המעיקה, ומאידך, ניסים אלוקיים המלווים את העם בכל צעדיו.

משה מזוהר מפני גבהות לב המנכרת את האמונה, כתוצאה משפע גשמי. תחושת 'כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה'. חטא זה, עלול להביא לאובדן וגלות.

תזכורת חטא העגל, ועוד מזיכרונות המדבר.

כאמור, חושש משה רבנו מגבהות לב העם. הוא מבהיר שמתנת ארץ ישראל, וכל הטוב שמושפע מהקב”ה, אינם דווקא פרי מעשיהם הטובים של ישראל. בעיקר, אומר משה, עומדת לישראל זכות הברית שכתב ה' עם האבות. על-מנת לחזק תפיסה זו, מזכיר משה את העובדה שלאורך כל תקופת מנהיגותו שב העם וחטא לפני ה'. במיוחד הוא מזכיר את חטא העגל, כאשר הוא, משה, עלה אל האלוקים לקבל את התורה. וכך, מזכיר משה, נאלצתי לשבור את הלוחות.

רפואה אלטרנטיבית

מחלת הסוכרת

העלייה בשכיחות המחלה מיוחסת לסגנון החיים הממעיט בפעילות גופנית ובאכילה לא מאוזנת, לכן בעזרת שינוי אורח חיים, הכולל תזונה מאוזנת, פעילות גופנית ובעזרת טיפול תרופתי נאות ניתן להאט את התקדמות המחלה, לדחות ואף למנוע הופעת סיבוכי סוכרת רבים. המטרה המרכזית והחשובה של הטיפול בסוכרת היא מניעת סיבוכי המחלה ובייחוד לטווח רחוק: פגיעה עינית, כלייתית, עצבית, שבץ מוחי, אוטם בשריר הלב ומחלת כלי הדם הפריפריית. את המטרה הזו ניתן להשיג על ידי טיפול המשלב: איזון רמות הסוכר. איזון לחצי דם. איזון רמות הכולסטרול. שינוי באורח החיים: פעילות גופנית ודיאטה.

זו משפחת אשרי. מאיפה? מהמרכז לעידוד היהדות? נכון. קנינו כרטיס הגרלה. זה היה לפני זמן רב, כמדומני. מה? זכינו? במה? במכונת?!!”
 ”המן ירד סביב למחנה והעם יצאו ללקוטי”.

חברים לאושר

מעשה בשני חולים ששכבו בחדר אחד בבית החולים במחלקה סופנית, כאשר מיטתו של אחד מהם היתה סמוכה לחלון היחיד שבחדר, והוא הורשה להזדקף במיטתו שעה אחת בכל יום. החולה השני אשר שכב במרכז החדר ללא חלון, נאלץ לשכב על גבו כל הזמן. החולים שוחחו ביניהם כל הזמן, הם דברו על בתיהם, משפחותיהם, עבודתם, חופשותיהם, תחביביהם... כל יום, כאשר האיש הסמוך לחלון הזדקף לשיבה. הוא העביר את הזמן בתיאור לשותפו לחדר, את כל מה שהוא רואה מבעד לחלון.

האיש במיטה הסמוכה, החל לחיות למען אותו פרקי שעות שבהן עולמו היה מתעורר לחיים, על ידי תיאור הנפלא של חבירו, על העולם הנפלא שבחוץ, ועל פעילות השוקקת חיים שמחוץ לחדר. הוא תיאר לו פארק יפה, ואגם המכיל ברווזים וברבורים ששיחקו על פני המים, וילדים מתוקים אשר השיטו את סירות הניר שלהם באגם הנפלא. כמו כן סיפר לו חבירו לחדר, על זוגות אוהבים שטיילו להנאתם בין הפרחים עתירי הצבע, ומראה של קו הרקיע הנהדר ששקף מעל פני העיר. כאשר האיש שליד החלון תיאר כל זאת בפירוט מלא, האיש במיטה, בצד השני של החדר היה עוצם את עיניו, ורואה בדמיונו את המראות הציוריים המופלאים שתיאר לו חבירו לחדר, והיה שואב מכך חיים.

לילה אחד בחצות הלילה, החל החולה לתאר תהלוכת אנשים מלוכשים בלבן החולפת מעל פניהם כשהם מנגנים בתזמורת ואומרים שירה. למרות שחבירו לחדר לא שמע כלום, הוא ניסה כרגיל לדמיין את התהלוכה, על פי תיאורו המפורט של חבירו שליד החלון, ונדמה היה כאילו מלאכי השרת אומרים שירה.

בבקר כשבאה האחות להעירם משנתם ליום חדש, היא גילתה את גופתו נטולת החיים של האיש שליד החלון, אשר מת בשנתו בשלוה. לאחר שהוצא הנפטר מן החדר, הרגיש החולה הבודד ששכב במרכז החדר, כי הגיע הזמן המתאים לבקש מן האחות להעביר את מיטתו הסמוך לחלון, ועכשיו חשב, הגיע הזמן שאראה במו עיני את הבריאה הנפלאה שתיאר לי חבירי המנוח, ואביא מזור לנפשי. האחות נענתה לבקשתו בשמחה, ולאחר שהעבירה את מטתו ליד החלון, היא וידאה כי הוא מרגיש בנוח, ועזבה את החדר לענייניה. באיטיות ובמאמץ רב, הרים את גופו החלוש, והתרומם על מרפקיו כדי להעיף מבט ראשון בעולם המציאות שבחוץ. הוא מתח את גופו הכאוב באיטיות כדי להביט מבעד לחלון שלצד מטתו, ולהפתעתו גילה מבעד לחלון, קיר לבנים ריק! הוא שפף את עיניו כלא מאמין, ובראשו החלו להתרוצץ מחשבות.

כשבאה האחות, שאל אותה החולה, מה יכול היה לגרום לשותפו לחדר שהלך לעולמו, לתאר כאלה דברים נפלאים מבעד לחלון? האחות השיבה לו: זה לא יכול להיות, כי האיש שהלך לעולמו היה עיוור! וגם את קיר הלבנים הוא לא יכול היה לראות. 'אולי' היא אמרה תוך כדי שיצאה מן החדר: "הוא רק רצה לעודד אותך". עכשיו הבין החולה, שהקב"ה חנן את חבירו העיוור שהיה איתו בחדר, בחדות חיים פנימית, ואת כל האושר שהיה בקרבו, רצה לחלוק יחד עם חבירו לחדר שהיה מאד מדוכדך ממצבו. שכן השתתפות בצער היא חצי נחמה, אבל אושר משותף, היא נחמה שלמה.

בטחון ואמונה בה' = רווח גדול

"היודעת את אסנת, הלימוד הזה שאני לומד ב'כולל' בבקרים, מחיה את נפשי", שח יעקב לרעייתו.

אסנת עמדה במטבח והדיחה את הכלים במרץ. שתי דמעות של אושר נתלו בזווית עיניה למשמע דבריו של בעלה. דרך כה ארוכה עשתה היא עד אשר עלה בידה לשכנע אותו (כשהיה נקרא עוד "קובי") להצטרף לסמינריון של חיזוק ביהדות. ומני אז, בחסדי הבורא, נפתח לבבו של בעלה לשמוע ולקיים עוד ועוד מצוות. כמה מאושרת היא! לא ידעה אסנת, כי מילים אלו של יעקב היו רק הקדמה לאשר הוא רוצה להשמיע באזניה באמת. היתה זו רק מעין "הכשרת הקרקע לזריעה"... לאחר רגע של שקט, כחכח מעט בגרונו, וניסה לומר את אשר בליבו: "אבל דבר מה מציק לי", אסנת עצרה נשימתה לרגע. "ככל שאני לומד יותר במרץ, ומשקיע יותר את כוחי בלימוד הגמרא, כך אני נוכח לדעת יותר ויותר עד כמה מועטה ומצומצמת ידיעתי בתורה!"

אסנת נשפה אויר באנחת רווחה, ויעקב המשיך בדבריו. "התורה כל-כך גדולה היא, אסנת, רחבה מני ים! וכמה שאני שותה ממנה, מרגיש אני צמאון רב יותר להרבות עוד ועוד ידע".

"ברוך השם! ברוך הוא וברוך שמו!" - לא יכלה עוד אסנת להתאפק ולשמור בלבה את התרגשותה.

"ידעתי כי תשמחי בזה" - ענה לה יעקב בהתרגשות אף הוא "ולכן גם מעיז אני להציע בפניך רעיון גדול ונשגב יותר". אסנת נשאה כלפיו עיניים שואלות...

"ברצוני ללמוד יום שלם בכולל!"

"יום שלם?" חזרה על הדברים מבלי לעכלם.

"כן, יום שלם, ועוד יום ועוד יום. במילים אחרות ברצוני לעזוב את מקום עבודתי ולהיות 'כוללניק' ממש, מה שנקרא 'אברך'". זהו. הוא אמר את הדברים. וכעת, כיצד היא תגיב? לאחר רגע של תדהמה שאלה אסנת בלחש: "אבל מה בנוגע לפרנסה? הרי אני אינני עובדת. עלינו לכלכל בית עם שלשה ילדים. מנין יהיה לנו כסף לכך?"

התשובה לשאלתה זו היתה מונחת במוחו של יעקב זה מכבר: "השכחת אסנת את אשר למדנו יחדיו בסמינריון? הלא כך למדנו: לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן. זוכרת את פירושו של המרצה על מאמר זה?"

"זוכרת גם זוכרת" - השיבה אסנת מהורהרת. "הוא השכיל לתאר לנו אז את הנסיון הקשה שעמד בפני דור המדבר כשהיו צריכים לאכול בכל יום את הקצבה שלו בלי להותיר מאום ליום המחרת. ומסביב היה רק מדבר שומם וצחיח, וכל מזון אחר - אין. רק עין לשמים..."

"את מבינה אסנת? כעת הגיעה עת המבחן שלנו. הבה נראה אם ראויים אנו לקבל את התורה. אם אמנם יש בנו את הבטחון הגדול בהשם שיזמן לנו כל צרכינו בשעה שאנו יושבים ועוסקים בתורה".

אסנת לא ערערה עוד על דברי בעלה. היא רק השתאתה והחרישה לנוכח צמיחתו המופלאה בקיום התורה ומצוותיה. "אם אינך מסכימה לכך אמשיך ללמוד רק חצי יום", מיהר יעקב לתת לה את הפתח לנסיגה. לא. אין ברצונו לכפות עליה את הדבר כלל ועיקר! רק אם שלמה היא ידע כי יצליח השם דרכו. אסנת התישבה לרגע וניגבה ידיה בסינרה. "האם עלה בדעתך כי לא אסכים לכך? כמה תפילות שפכתי לפני יושב מרומים שיהפוך את לבבך לחשוק בעסק התורה. ועכשיו, משבאה לידי ההזדמנות להיות 'אשת חבר' - אאבד אותה במו ידי? ודאי שרוצה אני בלימודך!" אסנת ויעקב הרגישו שביטם הופך ברגעים אלו להיות בית מקדש מעט. כמה הצטערו שצלצול הטלפון קטע את השעה הגדולה הזו לפתע!

"הלו!", שמעה אסנת את בעלה דובר אל האפרכסת. "כן,